

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7160/05
18.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, uz učešće savetnika suda Vesne Danilović, zapisničara, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "Srbijašume" JP __, Š.G." __", protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, radi poništaja rešenja 07 broj: 466-02-259/94 od 19.10.2005. godine, uz učešće zainteresovanog lica AA, u pravnoj stvari samovlasnog zauzeća, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije 07 broj: 466-02-259/94 od 19.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem se odbijaju žalbe tužioca i Republičkog javnog pravobranioca Srbije izjavljene na rešenje Odeljenja za privredu i finansije Opštine Kraljevo br. 466-293/91-V od 07.02.2001. godine, kojim je zainteresovanom licu priznato pravo svojine na predmetnoj imovini i tužilac obavezan da mu istu preda kao samovlasnom zauzimaču.

Tužilac tužbom pobija zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene Zakona o raspravljanju imovinskih odnosa nastalih samovlasnim zauzećem zemljišta u društvenoj svojini. Navodi da nije pouzdano utvrđeno kako je samovlasni zauzimač AA stekao pravo svojine preko pravnog prethodnika, jer je svojina pravnog prethodnika prvi uslov za uknjižbu prava svojine. Zbog toga je predložio da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri navodima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u smislu odredbe čl. 39. st. 1. ZUS-a ("Sl. list SRJ" br. 46/96), ocenom navoda iznetih u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Naime, odredbom čl. 196. st. 3. Zakona o opštem upravnom postupku je propisano da pismeno rešenje sadrži: uvod, dispozitiv, obrazloženje, uputstvo o pravnom sredstvu, naziv organa sa brojem i datumom rešenja, potpis službenog lica i pečat organa. U slučajevima predviđenim zakonom ili drugim propisima rešenje ne mora da sadrži pojedine od tih delova. Ako se rešenje obrađuje mehanografski umesto potpisa i pečata može da sadrži faksimil. Prema odredbi čl. 201. st. 1. istog Zakona rešenje potpisuje službeno lice.

U spisima predmeta se ne nalazi original osporenog rešenja, a prepis rešenja koji je dostavljen tužiocu i prepis istog u spisima, međutim, suprotno odredbama čl. 196. st. 3. i čl. 201. st. 1. navedenog zakona, ne sadrži potpis službenog lica ni pečat tuženog organa na mestu označenom za potpis službenog lica, zbog čega Vrhovni sud Srbije nije mogao da ceni pravilnost i zakonitost osporenog rešenja.

Stoga će u ponovnom postupku tuženi organ otkloniti povredu pravila postupka na koju je ukazano, a zatim doneti zakonitu odluku u ovoj upravnoj stvari.

Sa iznetih razloga na osnovu čl. 38. st. 2. i čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 18.09.2006. godine, U. 7160/05

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Vesna Danilović, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK